

Essy-li spěwał,
Pitnje džělat,
Strowja cze
Sswójbny statok,
A twój šwjatok
Sradny je.

Sa staw spróznj
Najoj móznj
Lubosć ma;
Bóh pak šwěrnj
Pšes spać měrnj
Čerštwosć da.

Nječ ty spěwaj,
Sswěrnje džělat
Wšědne dny;
Džen pak šwjat,
Dušči daty,
Wotpočń ty.

S njebeš mana
Nječ czi kmana
Žiwosć je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wotšew cze!

F.

Szerbiske njedželske łopjena.

Wudawa šo kóždu šobotu w Smolerjez knihiczišczerńi w Budnschinje a je tam ša šchwórtlětnu pšedpłatn 40 np. dostacź.

Njedžela drugeho adventa.

(Prědowanje pralata dr. theol. Haubera, generalneho
superintendenta w Ulmje. Pšelozil K. A. F.)

O Šbóžniko, cze czařamy,
Advent twój lubujemy;
My wěmy, šo ty š kralom šy,
Šso twoji mjenujemy.
Ščtož we wěre
Čze pšhijał je,
Tón napscheczo czi hlada,
Wšcał š tobu šhadža hnada. Šamjen.

Mateja 25, 31—46.

Hlej, twój kral pšhindaš k tebi š czičej myšlu! —
Tak reka w šczenju přěnjeho adventa. Šo tón šamy
šnješ, kotrehož pšhihad k nam je š tak derjeczinjazny a
wubudžazny šłowami pošnamjenjeny, junu tež hinał
pšhindaš, mjenujzy jako šudnik, kotryž ludy pšhed šo
šhromadži a rošriša, a pošczele jenyh do wěczneje cziwile
a powoła druhich k herbowanju kralešwa do wěczneho
žiwjenja, to šo nam dženska přjódł džerzi. W šczenju dž
wyšoka šhutnosć hnadže po boku, a pódla teho: „Tak je
Bóh tón šwět lubował,“ je w pišmje czičacź: „Njemolcze
šo, Bóh šo njeda ša šmėch mēcź; pšchetož ščtož cziłowjeł
šnje, to budže wón tež žnječ.“ Duž njedžerž šebi niz
jeno bójške šmilenje přjódł a kał wono k tebi pšhihadža,
tebbe trošctowacź, ale špominaj pšcheco šobu na pšhindašnje
šuda k tebi, na twój pšchetšód do wěcznosće a twoje
šjewjenje pšhed Šhryštušowym štolom, šo njewuštanjesh

w štaranju wo šwoju šbóžnosć. Špominaj na pšchichod
a na kónž!

Kał šlě je, šo we wězach czařneho žiwjenja šaliczič,
hdyž šebi pšchichod wumolujesh, kiž šo we woprawdžitošczi
njedopjelni abo je nawopacžny, hdyž maš po tajkim tajku
šamosnylnosć š tym bolosnym šhonjenjom wotpokuczič, šo
šy šo šjebał. A tola hodži šo tudy ščtoda czařto šašo
šarunacź. Ty drje šo štrožiš, ty šo škwilu rudžiš, ale
škóncžnje šo šhrabaš a jo pšchewinjesh; podobnje kaž
cziłowjeł, kotremuž rola abo plódnj ščtom junkrócź nicžo
njewunješe, wutrobu njeshubja, ale šnje, šadža a ryje šašo
a štaja nadžiju na bližške žně. Ale kał potom, hdyž we
wěcznosći pobračuje? hdyž tam pšhindašemy, hdyž šo nicžo
wjazy pšcheměnič, nicžo narunacź njehodži a hdyž šo
jenicžke a pošlednje žně džerža wo tym, ščtož šmy pšchi
czičnym žiwjenju wuškwal a džělali? Šeli-šo šmy šo
š nadžiju na šwoju šbóžnosć šalicžili, dža je potom pšche-
pošdže a njeda šo škomdžene š nicžim šarunacź. O moja
dušča, bjeť šo na šedžbu, šo šebi pšes šamosnylnosć
tudy štrachi wotkryteho šjebanja tam njepšchicžehnjesh! Kał
pošhilena je cziłowšta wutroba, šo nad pšchichodom mylič
a wšchudže po móžnosći dobre pšhedsnamy ša to pšchi-
jimacź. Ale w pišmje njenamaka tale našča šlabosć
žaneje žiwnosće: pšchetož pišmo rěczi š wulkej šhutnosću
a jašnosću wo tym, ščtož w tamnym žiwjenju na naš
czařa, a je njemóžne, šo do šona nekajšje wopacžneje
wěštosće kolebacź, šlyšchimy-li jejne šłowa, hdyž praji:
„Cziłowjeł je poštajene junu wumrjecź, potom pak šudže-
nje.“ (Šebr. 9, 27.) „Ščtož cziłowjeł šnje, to budže

wón tež žnjecž; shtož na swoje čželo řnje, tón budže wot čžela sfaženje žnjecž; shtož pak na ducha řnje, tón budže wot ducha žnjecž wčžne žiwjenje." (Gal. 6, 8.) „Bóh budže kóždemu dacž po jeho skutkach, mjenujzy řhwalbu a čžescž a njesachodnosčž tym, kotsiž řčžerpliwje w dobrých skutkach steja řa wčžžnym žiwjenjom; — tjšchnosčž a čžěřnosčž na wřhčž duřche tjšch čžłowjekow, kotsiž řle čžinja." (Rom. 2.) řdnyž teho dla čžłowjek do wčžžnosčžje přchindže a namaka tam hinař hacž běřche woczakowař a widži řwoju nadžiju řahanibjenu, dha njeřmčž piřmo wobřkoržowacz, řo jeho warnowařo njeje, ale jeno řebi řamemu dyrbi winu dawacz, řo njeje jeho wčřnosčžzi wčřik. Tež našche dženřniřche řčženje řecži jařnje a wurafnje wo přchichodže w druhim žiwjenju. Bóh daj, řo bychmy to tež prawje řrosřmili a ř wutrobje wřali, řčžtož řo nam tudy přchedřtaja

wo přchichodnym řudže.

Šwčřt junu řtupicž pónđže,
řdnyž řudny džen ř nam dónđže,
Šso přchod řtol řhryřtuřa;
Tam potom řhony řudny,
Ščhto kóždy běřche tudy!
Tam pruhu wobřtacz kóždy ma.

O řnježe! řpožčž mi řnadu,
Šo twój řud řebi řladu
Tu řtajnje do myřle;
Řjech na to jeno řladam,
Šo kóždy čžař řej řadam,
Šo řhodžu tebi řpodobnje! řamjeř.

I. Š našcheho řčžjenja wuřnjemy najpřiodzy, řo řud přchindže, přchod kotřž dyrbja řo wřchitzy čžłowjekowo řtupicž. Temu řadny řenicžki wuřčž njemóže, ničto řo přchod nim njeřotaji. Přchi tym tak njeřpónđže, řaž drje to w tutym řwčžče dže, řo řo temu abo tamnemu řlóstniřej radži, řo řhořtanj řwčřtneho řudniřa řminyčž a wón nje-wotřkřty a njeřhořtany woteřđže, abo řo je něčto w čžicho-řčži pobožny a bohabořařny a pořny dobrých řkutkow, řwčřt pak to njeřwidži a jeho njeřřhwalu, ale wón wotřtaw nje-póřnaty a řotajeny hacž do řwojeho řkónčžjenja. Přchetož tak řo něřčtožkuli na řemi w dobrým a řřym řtaw, řčžtož řo wot čžłowjekow njewobředžbuje a řařřlužene myto abo řhořtanje njeřnamaka. Šwčřt tež řaneho čžařa nima, na to dživacz, přchetož wón ma druge wčžzy wobředžbowacz, kotřž řo řemu wjele wařniřche byčž řdadža; řtaraju řo tola řudžo čžařto bóle wo to, řajku je drugi drařtu wobře-čženy, hacž řčžto je wón do čžłowjeka, a řladaju bóle na to, řo bychu na nim něřčto ř wuřmčřčhenju namakali, něřajku-žkuli wuřebitořčž abo řlabořčž, dnyžli na to, řčžtož je na nim woprawdžite a byčžiwje, njech je to w dobrým abo řřym. Řch, řak řuřto dyrbimy řo dla teho pōřhořtacz, řo řmy ře řwojim řudženjom nad čžłowjekami na řwonkow- nosčž řkōženi, a řak řyle hinař budže junu řlincžecž w pōřřednim řudže, hacž řo něřtle řecženje a řudženje mješ nami tam a řem řolmi. Tež to, řčžtož řřawne mčřjenje mjenuješč, a přchod čžimž řo džecži čžařa řtrachuja a řlonjaju řaž přchod řudniřkim wuřřudom, njeje na řane wafřnje přčžez tož pruhuwdžeržaze a twjerde, ale řludži řara řuřto a řo přchemčřnja, řaž wčřtrome řhorřowčžki na řřčchach řwoje nařtajeње po wčřřiku přche- mčřnjuja; řomuž je teho dla wo to čžinicž, řo by derje wobřtal ře řwojim čžinjenjom a myřřenjom, tón dyrbi wjele řřerje na čžiche mčřjenje tjšch řamnych pōřřluchacz, kotsiž řo Bōha boja a jeho řubuja, a na wobřtajne mčřje- nje řnjeřa w jeho řłowje, přchetož to řo junu na řudnym

řdny jako wčřne řřawne mčřjenje wupōřaže, přchod kotřžmž wřchōn řwčřt wončmi a kotřž wo wčžžnosčžzi prawo wob- řhowa.

Wřchitzy čžłowjekowo dyrbja řo přchod přchichodny řud řtupicž. Tudy wuřř pōřřawacz tu přařčeni, řiž budže tebi a kóždemu woprawdže palata přařčeni, a wuřř to, ř čžimž mařch řewat w tutym čžařu čžinicž, řa řčpatne džeržecž napsččecžiwjo přařčeni: řak řo mi pónđže, řdnyž budu řobu řhromadženy přchod čžłowřřkim řřnom a přchod řtolom jeho řrařřnosčžje řtacz? Řjeřabudž řenje tutōn přchichodny řud, řak řaž wón tebe wčřčče njeřabudže ani njeřřchēřđže. Ř daj řebi řa třořčt byčž, řlada-li řwčřt řle na tebe, mješ tym řo čži twoje řwčřdomnje prawo dawa a ty to řwčřdčženje w řmřřřkownym mařch, řo w Bōžich pucžach řhodžijč, přchetož džen řjewjenja přchindže, řiž řotajene na řwčřtlo přchinjēře; njeboj řo tež přchod řroženjom njeřpřawnych, ani njeřawidžej řudakam, kotsiž ř nawobřičžom dobřeho řwoju řlōřčž řařřwaju, a kotřžmž řo pōřadžuje, řo řu wot řudži widženi a řhwaleni. Ř na- řtrōženju řo řim tamny džen řjewi, řdžēř ma řo řwčřtlo a mřokota, řhwalba a řorjo, čžescž a tjšchnota ř prawdo- řčžiwjeje řuki nad čžłowřřřtwom wuřřwacz. Přchetož řud nade wřččemi čžłowjekami přchindže.

II. Ř druhemu nam řčženje přaji, řčžto budže řudniř, mjenujzy čžłowřři řyn řeřuř řhryřtuř. Tōn řamy po řajřim, řiž nam řa čžař tuteho řiwjenja jako wumōžniř a wujednař řlisko řtupa, přchod teho budžemy junu jako přchod řwojeho řudniřa řtupicž dyrbjecž. W tjšchle myřřlach řeži wuřebity třořčt řa wřččch řpřtowaných a wo řwoju řbōž- nosčž řtarōřčžiwnych. Přchetož tak řu woni wčřčži, řo řo řaneho řajřeho řudniřa bojecž nimaju, řiž ma na řamanju wjeřele; řich Šbōžniř je řich řudniř, po řajřim tōn řamy, kotřž je do řwčřta přchilřol a řo čžłowjek řčžiniř a čžer- pjenje a řmjerčž na řo wřal ř našchemu wujednanju. Tež to je třořčt, řo budže čžłowřři řyn našč řudniř, po řajřim čžłowjek, řiž ničto nadčžłowjecžne wot nař njeřada, a řiž móže čžerřjenje mčřč ř naščej řlabořčžu, přchetož wón je řpřtany wo wřchitřim řunje jako my. Wobřladujješč tola přchi řařtejenju čžłowřřeho řudniřřwa to jako řukowanje řa řdobny wuřřud, řo řo něčto wot řwojeho řunjecž řudži. řeřuř řhryřtuř našč řudniř, je řo tež nam řuny řčžiniř, duž nimamy řwōj wuřřud ře řta řuřřniřa, ně, my mamy řōn ře řta řratra docžakacz. Teho řmčřmy řo třořčtowacz.

Řle tak wčřčče hacž je tola třořčt řa wřchitře řřrawne duřche, řiž řu nad řwojim dōntom w druhim řwčřče řřřř- niwe, řak wčřčče maju tež čži řami čžēřke řamolwjenje na- přččecžiwjo řajřemu řudniřej, řiž řu jeho jako Šbōžniřa a wumōžniřa řařřiwali a jeho řnadu a wčřnosčž do řady řtajeli. Bóh je nam tak čžłowřřy řlisko přchilřol w řhryř- řtuřu, řo řaneho řamolwjenja nimamy, řeli wot njeho řdaleny wotřanjeny; nam je řo najjařniřche rořwucženje dořtalo wo naščej přchilřřřřnosčžzi a naščim přchichodže, řo řo njemōžemy ř njewčřdomořčžu wurčžecž přchod tym řamym, kotřž bč našč wuřčř a budže ř naščim řudniř- kom, ale tōn řamy wotřčřk, řiž řwojeho řnjeřa wolu řnaje a njeje řo přchihotowař, njeje tež čžiniř po jeho woli, tōn budže řara řchwifany. Tola tudy njeřřtaj niž jeno wotřčřk a řnjeř řebi napsččecžiwjo, jako wjele bóle dobro- čžel a wobřnadženy, dawaczēř a wobdarjeny, a teho dla njebudže najmjeřřche na něřduřřim řhořtanju njeřpōřřutnych to řluboře řahanibjenje, řiž dyrbjješč řudniřej napsččecžiwjo řačžuwacz, kotřžmž miłōřčžiwje dary a dobroty řu řa čžař

tuteho žiwjenja sazpiwali a njemužitnje wužiwali. Kač pu-
kota wutroba w snutskownym nje poradženeho džěscza, hdyž
dyrbi wono psched nanom stejecz, kiz je jemu jeno lubosc
a dobrotu wopokasowal! Kač chyzł so tón psched hanibu a
roščacjom do semje pschepadnycz, kotremuž so skóncznje
ale pscheposdže moczi nad tym wotewritej, so je swojeho
dobrocžela skichowdžil! Tajteho kudnika mamy doczafacz,
psched kotrehož woblicjom dyrbja so wschitzu nje dżafowni
saczěrwjenicz, kotrehož bratrowskeho kmilenja pač so wschitzu
pokutni nadžecz kmědža, pschetož cžłowski syn budže našch
kudnik.

(Pschichodnje skónczenje.)

Pucžowanje po Božim pišnje

abo

lajle myšle nadeždžech, Bože słowo cžitajo.

Podawa swěrnny cžitar „Bomhaj Bóh-a“.

1. knihi Mojsašowe, 46. staw.

(Potracžowanje.)

9. Rubenowi synojo: Hanoch, Pallu, Hezron a Charmi.

Prěnjey běchtaj hižo narodzenaj, druhaj staj so hačle w Egnp-
towskej narodžilaj.

10. Simeonowe džěczi: Semuel, Samin, Dhad, Sachin, Zohar
a Saul, syn wot Kanaansteje žony.

Dokelž so tu wošebita Kanaansta žona Simeonowa naspomni,
sda so, so je wona pódla Sudoweje žony jeniczka byla i tuteho
naroda, so pač so druhy Sakubowi synojo měli žony i pschecžel-
stwa w Mesopotamiskej, traž tež i Smaelowych a Returinych po-
tomnikow.

11. Leviowe džěczi: Gerson, Rahath a Merari.

12. Sudowe džěczi: Ger, Dnan, Sela — wot Sushneje
džowki — Perez a Serah — wot Thamarj. Ale Ger a Dnan
běchtaj wumrjeloj w Kanaanstkim kraju; teho dla so tež na kónzu
so bu njelicza. Perezowe džěczi pač běchu: Hezron a Hamul, kotrajž
mataj so ja tamneju licžicž, runjež staj so hačle w Egnptowskej
narodžilaj.

13. Šascharowe džěczi: Thola, Jua, Sob a Simron.

Hdyž so tele mjena i mjenami 4. knih. Mojs. 26, 5 atd. nje-
runaju, dha so to i džěla jenož wschelake twórby kameho mjena,
i džěla wschelake mjena kameje wošobny.

Sob reka n. psch. posdžischo w swjatyh pišnje „Saschub“,
Sob pač reka po arabstej rěczi „tajki, kotryž so wróczy“. Trajch
je Sob reka wo mjenje arabsteje maczerje, a jeho mjeno je so po-
sdišcho do hebrejskeje rěcže pscheložilo.

14. Sebulonowe džěczi: Sered, Elon a Sahleel.

15. To so Lejini synojo, kotrychž je wona Sakubej porodžila
w Mesopotamiskej, a Dinu, jeho džowku. Wschittich tnych synow
a džowkow je tsi a tsižyczi dušchow, 6 synow, 23 wnukow, 2 pra-
wnukow, 1 džowka; pódla hišcže Sakub kam, dokelž kłuscha so bu
do přenjeho rjadu.

So sdačzu je Dina w domje hospodarila, hdyž bē macž wu-
mrjela. Pódla njeje naspomni so jenož hišcže Serah jako Saku-
bowa džowka. Najskěšcho njeje wón žanyh druhich džowkow mēl,
a to by nam dopokajalo wošebite wodženje Božeje mudrosče.
Pschetož žónste stawy i wustwoleneje swójsby woženiwšchi so
i Kanaanstkim wustupichu i tym i towarštwa i Bohom a ihubichu
tač swoje šdalene stejnišcžo i swětej. Hdyž pač mužste stawy
so i Kanaanstkim holzami woženichu, dha pschidžělichu tač swoje
žony Božemu žohnowanju, Šraelskemu splahaj spožčenemu. Teho
dla je Bóh wodžil, so je so nětkole jenož malo holzow Šraelskim
narodžilo, doniž njebē so posdžischo krejne pschecželstwo tač roš-
množilo, so bē hješ wscheho stracha móžno, so so Šraelszy i hol-
zami i Šraelskeho splaha ženjachu.

16. Gadowe džěczi so: Ziphion, Haggai, Suni, Ezbon, Cri,
Urodi a Arel.

17. Ašerowe džěczi so: Semna, Jesua, Jesui, Bria a Serah,
iich potra. Ale Briowe džěczi so Heber a Malchiel.

18. To so Silpine džěczi, kotruž Laban da Leji, swojej
džowzy; a wona porodžila Sakubej tute šchěpnacze džěczi, dweju
synow, jědnacze wnukow, jenu wnucžku a dweju prawnukow.

19. Rahelinaj, Sakuboweje wošebje lubowaneje žony, synaj
staj: Josef a Benjamin.

20. A Josefey běchtaj w Egnptowskim kraju narodzenaj Ma-
naše a Šraim, kotrejuž jemu porodžila Mnath, Bothiserowa, Dn-
stehe mēschnikowa džowka.

21. Benjaminowe džěczi, i wjetscha tež hačle w Egnptowskej
narodzene, so: Bela, Becher, Šsel, Gera, Naaman, Šhi, Roš,
Mupim, Šupim a Ard.

So 4. knih. Mojs. 26, 38—40 běchtaj Naaman a Ard Belo-
we džěczi, potajkim Benjaminowaj wnukaj, a njeběchtaj jeho synaj.

Wonaj licžitaj so tu so bu i jeho synam, dokelž staj wošeb-
bitaj splahaj jakožilaj. Tam pač nješku Becher, Gera a Roš na-
špomnjeni, knano, dokelž so tuczi Benjaminowi synojo hješ džěczi
wumrjeli, abo dokelž bē iich potomnikow tač malo, so njemóžachu
kamostatne splahi jakožicž. To kame placzi tež wo Simeonowym
synu Dhadže a wo Ašerowym synu Jesuje.

Š teho špóšnjemj, so njecha našch japiš jenož Sakubowych
synow a wnukow japišacz, kotriž běchu narodženi, jako je so psche-
šydlił do Egnptowskeje, ale pódla synow, kotriž so jakožili Šrael-
ste splahi, wschěch wnukow a prawnukow, kotriž so jakožili pod-
splahi, a kotriž maja tač pocžah na dalšche rošmnoženje Šrael-
stehe naroda.

22. To so Raheline džěczi, kotrež so Sakubej porodžene,
wschittich hromadže 14 dušchow, dwejoch synow, 10 wnukow a
dwejoch prawnukow.

23. Danowe džěczi so Šusim.

24. Naštališowe džěczi so: Šahzeel, Šuni, Šezer a Šillem.

25. To so Bilhine džěczi, kotrež Laban swojej džowzy Ra-
heli da, a porodžila Sakubej šydom dušchow, dweju synow a pjecz
wnukow.

26. Wschittich dušchow, kotrež i Sakubom do Egnptowskeje
pschidžechu, kotrež so i jeho a jeho synow hjedrow pschidžěle abo
hišcže pschidžěle mējachu (pódla žonow jeho synow) je hromadže
hješ njeho a Josefa a teho synow šchěšč a šchěšč džěšacz
dušchow.

27. A Josefowaj synaj, kotrajž běchtaj so jemu w Egnptow-
stej narodžilaj, běchtej dwe dušchi: tač so wschittich dušchow Saku-
bowedo doma, kotrež do Egnptowskeje pschidžechu, abo tam hižo
běchu, běche i nim šydomdžěšacz dušchow.

Hačle i Sakubowym pschidžadom do Egnptowskeje bu kraj
Josefowa a jeho synow domišna; hač dotal běchu woni i Šebrej-
stehe kraja a šradžu franjeni.

Hdyž Šap. šluttu, 7, 14 wo pjecz a šydomdžěšacz dušchach
rěcža, dha ma to swoju pschicžinu w hrjěškim pscheložku štareho
šatonja, kotruž tu tule licžbu naložuje, dokelž tež Manasšowedo
syna Machira a jeho wnuka Šileada a dweju synow a jeneho
wnuka Šraimowych so bu licži.

Licžba šydomdžěšacz pač ma šymbolstki ras. Licžba
šydom je šnamjo šwajška, i kotrymž bē Sakubowy dom i Anje-
šom šwajšany, licžba džěšacz pač wošnamjeni dospołnosč. Nětko
pač je 70 = 7 10; to wošnamjeni, so je Sakubowy dom i Bohom
šwajšany, nětko wěštu dospołnosč dokročil, dozpiwšchi pošnu licžbu.

(Potracžowanje.)

Pucžowanje na horu Sinai.

(Potracžowanje.)

Mješ mnichami běchu nam nětko wulzy pschidžileni: naj-
prěnschi tolsty warjer, turkowski poddan hrjěškeho wukhada i šupy
šrety, kotremuž, dokelž čašto na drjenje čerpsjesche, pošnljaze
picža a lékaštwa dawachmy; wón bē ja to wulzy džafowny, hdyž
pokladu i kudinje swojeho kłóštra kradny hješ wscheho šwědomja,
so by nam tač swoju lubosc wopokasal. Niž proška šhmanšchi
bēsche šahrodnik. Ša šchleščku palenza, kotruž dachmy jemu
wschědnje porjedžicž, je naš je wschelakimi rostlinami i jědži
i kłóštriskeje šahrody šastaral. Ša to šmy so jemu wulzy džako-
wali, dokelž so so i tym nam na witane waschne našche wobjedny
a wječerje pscheměnjale. Hdyž dyrbi so cžłowjek pjecz a šydom-
džěšacz dnjom jenož i konšervami (i jědžemi i blachowych tyšow)
žiwicž, dha je to tola trochu šurowe. Tač pač so njemóžachmy
na našche hospodowanje hóršicž, našch „dragoman“, kotruž bē
i dohom i našchim warjerjom, je štajnje derje rošumil, tač so
i našchich i domišny šem pschidžěnych jědžow, i rajša, mloka,

mjaša, kotrež bē nēkat se žilami pscheroščene, šada a drugeho, se wšcheho w blachowych tyjach sawrjeneho, šlōdny wobjed pschihotuje. Woprawdže šwjedžeński džen paš bēšche ja naš, pōšlachu nam Beduinojo dyš a dyš nēšcto czerstweho jelenšeho mjaša; woni ja pjenješy rad na hoitwu khodžachu. Woni wšchitzy derje tšeleja, porēdfo šo stanje, šo samērniwšchi šo i wutšēlom mišnu, i wjetšcha trjehja šwērini i kulku do wutroby. Wustojnje a šhētšje rošumja po škalach lašnež, a woczi maja, šo na dalokofče, hōžēž wšchēdnej woczi hiščeže ničzo nješpōšnawatej, hižo žyle kručze widža a rošdžela. Š wjetšcha pschijnežu jelenje a kuliki (= Schnepfen) i hoitwu. Nēhdy wjeczor paš pschindže mlōdy pachol hordy domoj i hoitwu na hōrške kōšoly. Wubšēdžiwšchi šylneho pantera (džiwje, torhaze šwērisko, lawej podobne), kotryž bēšche hižo šchtyri po pastwje khōdžaze wjelbludny škōzowal, bēšche na njeho šakal a jehō tež šatšēlik, hdyž bēšche šo pschi wōdže napil. Lubje radny bych šebi rjanu kožu na wopomnječe šobu wšal, tola kšōštrfemu šchošarjej šo tež po njej chžyšche, a taš dha mēšesche šo Europejški cšlowješ špokojicž. Do nabožinstwa Beduinow pohladacž, bē nam ša czaš našcheho Sinaišeho pschēhntka špožčene. Mōžachmy mjenujzy pschi wulkim šwjedženju pschitōmni bēč, kotryž woni blisko pschi kšōštrje šwjecžachu. Na wōtrym rjapje wōšrjedž runiny „er Naha“ a kšōštrfem dole nathadžēšch hōrku, kšōšowanu se šchtyrihranitej murju; je to pohrjebniščežo Harunowe = Aronowe, kotrehož Beduinojo ša šwojeho šwjateho cžesčža. Tu bē šo šyla mužow, žonow a lubošnych, malych polnahich džēczi šelšla. Ša škalu bēchu tu stany postajene, i wjetšcha tajke se šakhodom, jenož tajke ša žōnške bēchu žyle sawrjene. Nastajichmy šo popōdnu i našchim arabškim šklōžōbnikom, šo bychmy na tutōn lubošny wobras pohladali, a taš mōžachmy žiwje špōšnacž, kaš šu nēhdy Šraelsžy dužy po pucžu do šlubjēneho krajja w stanach žiwi byli. Najwjetšchi štan, wōšrjedža štejazy, bēšche našch pschecžel, štary šchēch i Širānškeje oaly postajil. Tu dyrbjachmy šastupicž. Wšchitzy tucži šrōštni mužōjo w šwojich najlēpšich draštach a bohacže pschēni, šo bē wješele, na nich hlādacž, i jich mlōdnyhmi a mōž šdychowazyhmi mješwocžemi, i kotrychž jašnej, i wjetšcha mudrej woczi šhladowašchej, i trubkami w ruzy postanywšchi wotmolwicu pschecželuwje na našch postrow: Neharkum said = Wašch džēn budž šbožōwny! Wōšebje štary šchēch bē šama lubošč; budžichmy šo dale hiščeže i nim šetkali, bychmy šawēšče jehō dyrbjeli kōšicž. Naš pscheprošychu, šo bychmy pschi nich wōštali; a tajke pscheprošēnje nješmēdžichmy jim šapowjedžicž. Woni šhwatachu, šo bychu pschne wušchwanje na šemju položili. Na nje šwžechmy šo po arabškim wašchnju, položiwšchi nošy na šchiz. Šo dolhim rjedže prēti wot naš šedžachu abo klecžachu Beduinojo, hnydom pschi mni šchēch. Šchtož mōžachmy šo i nim rošrēcžowacž, bē jara šnadne; nēkotre arabške šlowa wšchal šnajachmy, druge pschēloži našch šklōžōbnik. Mješ tym palachu pschēd štanom w pōnowi kšōfej, roštolčachu jōn a warjachu jōn bješ žokora we wōdže. Prēnje šchalš porjedžachu nam, a wone nam derje šēšlōdžachu. Na runym pucžu delka w dole bēhachu potom Beduinojo nami k cžesčzi na pschemoh. Na lohlich jēšdnyh wjelbludach, kotrež bēchu i powjašami a bantami popowješchane, jēchachu Beduinojo kručze w šedlach šedžo, abo, šchtož je šo mi hiščeže lēpje špōdobašo, trochu na boš wišajo, po dole, šami, abo po dwu abo po tšoch. Šich cžorny kwicž šmahuje we wētšiku; šwērjata honja, šchtož mōža, po pucžu, na kōžde šlowcžko, a kōžde pohibnjeje jich jēšdneho šedžbujo. Tu mōžesche šrošumicž, kaš šu mohli Arabōjo daloke krajiny dohycž: wōjšta i tajšimi jēšdnyhmi, mužštwā, kotšiz mōža šo wot maleje pokruty šhlēba a nēšcto wōdy wšchēdne šēšwicz, kotšiz drje šu nēhdy i hlebiju runje taš derje nješpschecžela trjehili, jako džēnša i tšēlbu tšēleja, šanatišzy šahorjeni ša šwoju wēru wojujo, kotraž jim šahubjenje wšchēch wušnawarjow zuseje wēry, abo i najmješšcha tola dohycže jich krajow a wobrocjenje k Allāhej kručze a nješpschemēnjōmne kasa, tajžy bēchu šastaržy nješpschewinjōmni nješpschecželjo. (Šotracžowanje.)

Wšhelake i bliska a i daloka.

2. dezembra šwjecžesche knješ šarar Argar w Poršchizach šwōj 25. lētny šastōjšti jubilej. Žyla wōšada šwjecžesche tōn džēn se šwojim droho-lubowanym dušchōwpaštrjom. Šako prēni wucžerjo knjēša jubilara postrowichu a knješ wucžer Tempel pschepoda i wutrobnymi šlowami wulku postawu „žohnowazeho Šhryštuša

wot Šhorwaldšena“. W 10 hodž. pschindžechu knješ kollator rycžer-kubler Zimmermann a žyřkwinške pschēdštejicžestwo, wjedžene wot knjēša škonomiškeho radžicžela Wittaga nad Štratežami. Knješ kollator wupraji šwoje šbožōpschecža a knješ škonomiški radžicžel Mittag šo knjēšej jubilaraj podžakowa ša wulku šwērnošč a lubošč. Šako dar wobradži jemu wōšada krašny harmonium. Mlōdōšč poda, šo by tež Boži dom wopomnječe na tōn krašny džēn mēl, cžorne woblecjenje nažwōtar, šo by štajna pscha šwjatnižy bylo, a do draškomory Božu martru a klecžensku lawku k jeje dostojnemu wuhotowanju. Šacž runje wjedro nješōješche, bēchu šastōjšty bratšja w bohatej licžbje pschishli, šwojeho lubowaneho bratra jubilara postrowicž. Pschēdštwō konferenzy bēšche polnje šastupjene. Knješ pschēdštda, šarar rycžer Šakub, mēšesche wutrobuhnujazy rēcž, kotraž wšchitke wutroby najšlubšcho jimašche. Knješ šarar Matek pschepoda dar konferenzy — Dāchšelowe wuklōdowanje biblije. Knješ jubilar šo džakowašche, ponižnje šhladujo k lubemu Bohu w nješbēšach, kiž je jemu po šwojej hnadže tōnle džēn wobradžil. Knješ primarius Wjaška pschepoda w mjenje mēšchēžanškeje konferenzy rjane knihi i wutrobnymi šlowami. Pschi šwjedžeńškej hōščinje wurēcžachu šo wutrobne šlowa lubošče lubemu jubilaraj. Wjeczor pschijneže šwōbōdna wōhnojowa wobora, wōjerške towarštwō a špēwanške towarštwō jubilaraj šwoje postrowjenje. Bōh žohnuj lubowaneho jubilara mišōščiwje se šwojej hnadu w jehō dušchōwpaštrštwōje nad šwojej wōšadu do dalokeho pschichoda.

— Šošwecžēnje noweho Božeho doma w Šrodžišchēžu šmēje šo wutoru 9. dezembra. Šošwecžēnje šmēje knješ wšchšchi žyřkwinški radžicžel Meiera šapocžuje šo wone dopōdnuja w 9 hodž. Knješ šarar Mrošak, kotryž i dohom na tym dnju šwōj 25 lētny wōšadny dušchōwpaštrški jubilej šwjecži, šmēje na wobemaj kemschōmaj šwjedžeńške prēdowanje. Na šerbskim kemschēnju šmēje knješ šarar Matek-Bartški powitanšku rēcž. Šserbske kemschēnje šapocžnje šo dop. w 11 hodž. Šašo rjanu luby Boži dom je nam nastal a šwēdčzi nam wot wutrobneho žedženja našcheho luda: Kaš lubošne šu tvoje wobydlenja, Knježe Zebaoth!

— Šserbske kemschēnje, kaš hižo pišachmy, šmēje šo njedželu w Draždžanach. Wōdžer šerbskich kemschēnjow, knješ šarar Šakub, šmēje špowjednu rēcž a knješ šarar Bērnik i Klukšcha prēdowanje.

A rospominanju.

Šožčōwanje a šajimanje cžini štarošč; šbožōwny je tōn, kiž šo wōbojeho mudrje šminycž wē.

Šwōbōdnošč je wulka šuknja bješ rukawow, prēdka šadka a šhornarja.

Šchtož šwēt po krašnej šwonkownoščzi šudži, mōhl na šwojej šhudej malicžkōščzi hušto šadwēlowacž.

Pschecželštwō i cžēščēnym mužom je kwētkowy wēnz, kiž wōboje škronje pschi.

Dališche dobrowōlne dary ša wōbohe armeniške šyroty.

Psches knjēša šararja Mrošaka-Šrodžišchēžanškeho:	
M. N. i Wōšporka	3 hr.
M. N. i Kortniž	2 "
M. N. i Šrodžišchēža	1 "

hromadžē 6 hr.

W mjenje wōbohich šyrotow wutrobnu džak.

Šōlcž, redaktor.

„Bombaj Bōh“ njeje jenož pola knješow dušchōwnych, ale tež we wšchēch pschēdawarņjach „Šserb. Nowin“ na wšach a w Budyšchinje dostacž. Na šchtwōrcž lēta placži wōn 40 np., jenošliwe cžišla šo ša 4 np. pschēdawaju.